

Wydano 7 marca 1941 r.

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

609.665/00

Nr 29596.

Kl. 8 n, 2.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M.

Farba drukarska.

Zgłoszono 5 marca 1938 r.

Udzielono 15 lutego 1941 r.

Pierwszeństwo: 17 kwietnia 1937 r. (Niemcy).

Pigmenty, barwniki, laki barwne, sproszkowane metale itd. można nadrukowywać, jak wiadomo, na tkaninach najróżniejszego rodzaju z zastosowaniem samej albuminy lub albuminy w obecności materiałów odszczepiających formaldehyd lub eterów i estrów wielowinylowych albo też soli kwasów wieloakrylowych, stosowanych jako środek wiążący. Te środki wiążące nadają tkaninom twardy chwyt nawet w obecności środków zmiękczających, co wpływa bardzo ujemnie na stosowanie tych farb drukarskich.

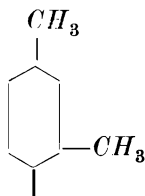
Stwierdzono, że na tkaninach wszelkiego rodzaju otrzymuje się doskonale druki zachowując przy tym miękki chwyt tkaniny, jeżeli jako środek wiążący stosuje się do farb drukarskich produkty polime-

ryzacji nienasyconych węglowodorów alifatycznych lub alicyklicznych posiadające bardzo dużą cząsteczkę. Jako odpowiednie materiały tego rodzaju można wymienić spolimeryzowany cykloheksen, propylen, butylen, izobutylen lub hydrokautczuk. Wspomniane na początku materiały otrzymuje się np. przez polimeryzację monomerów w obecności fluorku boru w bardzo niskich temperaturach, np. —50° lub jeszcze niższych, albo przez traktowanie haloidkami glinu, zwłaszcza chlorkiem glinu, i ewentualnie chlorowcowodorem, w obecności haloidków węglowodorowych, według sposobu opisanego w patencie nr 29533. Wspomniane materiały nie zmieniają miękkiego chwytu tkanin, nawet najdelikatniejszych, np. tkanin tiulowych.

Przykład I. 200 g dwutlenku tytanu zarabia się na pastę z 800 g 10%-owego roztworu spolimeryzowanego izobutyleny w benzynie; otrzymaną pastę drukuje się na błyszczącej tkaninie ze sztucznego jedwabiu i suszy. Otrzymuje się przy tym zmatowanie trwałe na pranie, przy czym tkanina nie wykazuje zeszytnienia.

Przykład II. 40 g czerwonego barwnika disazowego, otrzymanego z 3,3'-dwuchlorobenzydyny i dwóch moli estru etylowego kwasu 1 - fenylo - 5 - pirazolono - 3 - karbonowego, zarabia się na pastę z 900 g 10%-owego roztworu spolimeryzowanego butyleny w benzynie i 60 g spolimeryzowanego oleju rzepakowego (faktisu). Otrzymaną pastę drukuje się na tkaninie z naturalnego jedwabiu i następnie suszy. W ten sposób otrzymuje się bez dodatkowego traktowania, żywy czerwony druk trwały, nie wykazujący twardego chwytu.

Przykład III. 40 g żółtego barwnika disazowego, otrzymanego z 3,3'-dwuchlorobenzydyny i dwóch moli 4 - aceto - - acetylo - amino - 1,3 - dwumetylobenzenu o wzorze

zarabia się na pastę z 900 g 10%-owego roztworu spolimeryzowanego propyleny w chlorku metyleny i 60 g spolimeryzowane-

go oleju rzepakowego (faktisu). Drukując otrzymaną pastę na zmerceryzowanej bawełnie otrzymuje się po wysuszeniu żywy żółty druk o dużej trwałości na pranie i miękkim chwycie.

Przykład IV. 40 g barwnika „Indanthrenblau“ (Schultz Farbstofftabellen 1931, nr 1228) zarabia się na pastę z 900 g 10%-owego roztworu spolimeryzowanego cykloheksenu w benzynie, po czym otrzymaną pastę drukuje się na tkaninie ze sztucznego jedwabiu i suszy. W ten sposób otrzymuje się bez dodatkowego traktowania, trwały na pranie druk o miękkim chwycie.

Przykład V. Pastę otrzymaną z 40 g barwnika „Anthosinviolett BB“ (Schultz, Farbstofftabellen 1931, nr 51) i 1000 g 10%-owego roztworu hydrokautyku w benzynie drukuje się na tkaninie z naturalnego jedwabiu i suszy. W ten sposób otrzymuje się bez dodatkowego traktowania żywy fioletowy druk o miękkim chwycie.

Zastrzeżenie patentowe.

Farba drukarska, znamieną tym, że jako środek wiążący zawiera rozpuszczalne w rozpuszczalnikach organicznych produkty polimeryzacji węglowodorów alifatycznych lub alicyklicznych, posiadające bardzo dużą cząsteczkę.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.

Zastępca: inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.